

bevise dette, er det muligt, at man kan komme til at forandre Forholdet, men saalænge man ikke kan det, er jeg overbevist om, at Høiesteretsdommen i Henhold til Lovgivningen har truffet det Rette. Dette Spørgsmaal har jeg læst temmelig nøie igjennem, hvad De ogsaa nok kunne forstaa, eftersom jeg har forfulgt Spørgsmaalet lige fra Baldemar den Andens Lov og til Nutiden og altsaa fulgt Forholdet lige saa godt som det ærede juridiske Medlem, om jeg end indrømmer, at Jurister muligvis kunde læse den ældre Lovgivning bedre end jeg. Men jeg har saa tidt set juridiske Medlemmer forbyde Noget, som efter min Overbevisning aldrig kunde forbyres efter Lovgivningen. Det er undertiden, at Lægmand kunne se lige saa godt paa Sagerne; thi det er muligt, at efter at nogle have sat en Agitation i Gang med at sende Foredrag rundt omkring i Landet, i hvilke man har udtalt sig om Spørgsmaalet de da blive noget ensfaldige. Jeg paastaar altsaa, at Malegaarde som saadanne ikke kunne siges at være Menigmand til Skade, og for saa vidt der er Malegaarde, som man efter min Opfattelse har udlagt til nuværende Gaarde og som altsaa tilhøre Gaardeieren ved, at han har sat sig i Besiddelse af Gaardeiendommen — Christian den Femte har jo ment, at den tilhører Gaardeieren, og man kan i de første Kontrakter for Aarhundreder sben se disse Malegaarde nævnte og ligeledes i Skjøder, som ere gaaede fra Mand til Mand — og betalt Afgift deraf, er det dog et Spørgsmaal, om vi kunne gaa til med eet Slag at sige: Det forandre vi nu. Naar en Mand maatte igaar har givet 3,000 Kr. for en Malegaard, kunne vi gjennem Lovgivningen komme til at gjøre den vedkommende Mand Uret, naar vi idag sige: Denne Ret betyder Ingenting; væk med den! Jeg skal lige over for det Spørgsmaal sige, at jeg er den høitærede Minister erkjendelig for den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet. Det er ikke det Forslag, jeg har stillet i Udvalget, men det er nærmest kommet fra dem, der staa det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth) nær og altsaa egentlig det samme Forslag, som næsten hele Udvalget var enigt om. Jeg maa maatte bemærke, at det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth) havde ikke den Være at være Medlem af nævnte Udvalg, for at der ikke skal fremkomme Misforstaaelse. Jeg siger kun, at det var hans nærmeste Venner, der i det Væsentlige stillede det Forslag. Det kan godt være, at Udvalget maatte har nogen Skyld i, at disse Ord „nogen Ret“ kom ind i Forslaget; det kan

derfor være, at man maa præcisere det noget skarper og sige „Ret“, thi „nogen Ret“ er et tvivlsomt Udtryk. Men som sagt, Hver tallet og Mindretallet vilde have Tillægsordet „nogen“ med. Det er min Opfattelse, at der burde gjøres Noget med Hensyn til Tørreplads; men at det er et Spørgsmaal, det er vanskeligt at faae ordnet, ser jeg godt paa Grund af vore Retsforhold. Det kan ikke nytte noget, at man fortæller, at man har Stranden; thi paa de overveiende Steder er det en daarlig Tørreplads; det kender jo Enhver, der kender Noget til Fiskeriet; thi Vandet kan til visse Tider skylle op paa Stranden. Altsaa man har en daarlig Tørreplads, naar man ikke kan faae den op paa den høie Kyst, og derfor ser jeg ikke rettere, end at vi, naar der er en virkelig stor Trang tilstede, og Brugen af passende Plads kan faas, maa komme til at expropriere i Fiskeriets Interesse. Efter min Opfattelse behøver Spørgsmaalet imidlertid ikke alene Tørreplads, men ogsaa Plads til Baadene, naar vi skulle udrette Noget, og nogle af Medlemmerne i det sidste Udvalg havde ogsaa stillet Forslag om at expropriere Jord i saa Hensende. Jeg var med blandt dem, der foreslog det, idet jeg mener, vi kunne ikke faae det ordnet paa nogen anden hensigtsmæssig Maade for Fiskeriet. Med Hensyn til Bestemmelsen om Fredning i de Maaneder, som i Kapitel 2 er foreslaaet, da finder jeg, at de ere temmelig strænge, men jeg antager, at vi ved 2den Behandling eller mulig ved et Udvalg kunne komme hinanden noget imøde. Med Hensyn til Kapitel om Limfjorden, da skal jeg bemærke, at jeg vilde sætte stor Pris paa, om dette Forslag var gennemført, om just ikke ordret, saa omtrent som det er. Jeg tror, at man her har imødekømt Udvalget med Undtagelse af et enkelt Punkt, og jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke dette enkelte Punkt, som findes under § 29, og som gaar ud paa at Puls- og Botvaad maa ikke opstilles ved Bredderne af de foran nævnte laasjede Bænde og ei heller ved Beseiling af disse medføres utorsjeglende i brugbar Stand. Da de laasjede Bænde i flere Aar have været ophævede, har det jo ført til, at i alt Fald de ved disse Bænde boende Fiskere have Malebaad, og det vilde jo være temmelig haardt, om de Vedkommende ikke skulde have Lov til at seile udenfor disse smaa Bænde, som her er Tale om, og fiske, uden at de skulle have deres Baad forjeglende, og ligeledes vilde det ogsaa være uheldigt, at de ikke kunde opstille deres Garn til Tørring. Men hvorledes skal man komme til denne Forsegling? Jeg indrømmer, at ved Limfjordens Kyster have vi